

си да говори, сичкото велелѣпіе сѣ видѣше на
 него, сирѣчь, на єдного челоуѣка; въ когото
 еѣше вѣрувалъ дѣхъ Божій“ „Мѣжѣ Атина-
 не, рече той, азъ видѣ оу васъ єдно Капи-
 ще сѣ надпись: „Непознатомъ Богъ“.
 „Вѣи сѣ незнаието ваше славите сѣ тогова
 Бога, комѣто азъ слѣжа, сирѣчь, не позна-
 томъ вамъ до днесь; но сѣга да вы є познатъ!“
 „Тол проповѣдникъ толико крѣпокъ и пзланъ
 сѣ почить стори да познаатъ, како тол ве-
 ликій творецъ на всите работы є отрадилъ за
 челоуѣка различныте неговы сѣмїйства, и раз-
 личныте неговы сѣдалища: Тол Негенкій и
 земный Богъ не стори въ обители направены отъ
 раце челоуѣчески. Обществото негово, и дѣ-
 ха неговъ є вѣздѣ, и въ воздуха, сѣ който
 ныи дышаме; зашто живота и сѣществото на-
 ше є сѣ него.“ „Вѣи, какъ мыслите, рече той,
 чи невидѣнныа Богъ є кѣмиръ отъ злато, или
 отъ мраморъ? или смѣтате, чи има потре-
 ка отъ жертвыте ваши, тол Богъ, който є на-
 правилъ Никото и Зѣмлата, и надъ които той
 є Владѣтель? Можете ли выи да мѣ принесете
 работыте неговы приносъ? Принесете мѣ при-
 носе свонте си работы, а не неговыте, които
 ви даба той за храна и потрека ваша. При-
 несете мѣ въ церквата негова сѣрдцата и дѣ-
 шите ваши, поклонете ги немъ, и той ще въ-